

В. Г. Гримич

Вахідов Еркін

ВАХІДОВ Еркін (Вахидов Эркин; 28. 12. 1936, с. Янгикурган Ферган. обл., Узбекистан) – узбецький поет, драматург, перекладач. Закін. Ташкент. університет (1960). Автор зб. «Тонг нафаси» («Зітхання світанку», 1961), «Менинг юлдузим» («Моя зоря», 1964), «Ёшлик девони» («Поетичний збірник юності», 1969), «Муҳаббат» («Любов», 1976), гол. темою яких є світогляд, соц. погляди, інтимні переживання молоді, співзвучні з поезією шістдесятників, укр. та ін. Писав поеми, серед яких: «Нидо» («Відголос», 1965) і «Палаткада ёзилган дoston» («Поема, написана в наметі», 1966) – про ліквідацію наслідків руйнів. землетрусу 1966, зокрема про участь у ній укр. молоді; «Рухлар исёни» («Заколот духів», 1978–79), «Тошкент садоси» («Голос Ташкента», 1983) та ін. Драм. твори В.: комедія «Олтин девор» («Золотий мур», 1970), віршов. драма «Истамбул фожиаси» («Стамбульська трагедія», 1984–85). У доробку В.-перекладача: худож. інтерпретації творів Абу Алі ібн Сіні, М.-А. Беділя, Ф. Шіллера, Й. Гете, рос., македон., афган., вірм., груз., дагестан. поетів. З укр. переклад поезії «Досвітні огні», «Ре» та «Мі» (із циклу «Сім струн»), «Напис в руїні», «Одно слово» і казки «Про велета» Лесі Українки, вірші «Правда», «Мати» («Під димне маєво руде...») А. Малишка та ін. Укр. мовою окремі твори В. переклали Р. Лубківський, О. Орач.

Основні твори

укр. перекл. – (Вірші) // Цвіт мигдалю: Молода поезія Узбекистану. К., 1975; рос. перекл. – Узелок на память. Москва, 1980; Восстание бессмертных. Москва, 1983; В минуту песни не порвись, струна. Москва, 1986.

Бібліографічний опис:

Вахідов Еркін / В. Г. Гримич // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-32502>

